

Sygn. akt I CSK 194/17

POSTANOWIENIE

Dnia 5 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa J. S. i H. M.-S.
przeciwko J. P.
o stwierdzenie nieważności umowy,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 października 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 27 października 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od pozwanego na rzecz powodów kwotę 2734 (dwa tysiące siedemset trzydzieści cztery) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Tak ujęta instytucja tzw. przedsądu jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także ze sformułowanymi przez Radę Europy zaleceniami wskazującymi na możliwość wprowadzenia środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Pozwany zarzucił zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnemu z dnia 27 października 2016 r. naruszenie art. 94 § 2, art. 189, 214 § 1, art. 232, 321, 328 § 2, art. 378 § 1, art. 379 pkt 5, art. 386 § 1 i 4 i art. 391 § 1 k.p.c., art. 6, 58 § 1 i 2, art. 65, 74 § 2, art. 83 § 1, art. 86 § 1, art. 88 oraz art. 2 i 45 ust. 1 Konstytucji - w różnych układach i powiązaniach.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwany uzasadnił:

- 1) oczywistą zasadności wniesionej skargi kasacyjnej,
- 2) nieważnością postępowania przed Sądem Apelacyjnym,
- 3) występowaniem w sprawie istotnych zagadnień prawnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami prawa albo wydane zostało w wyniku dostrzegalnej w sposób pewny i niewątpliwy bez potrzeby głębszej analizy jurydycznej błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK

225/11, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Jeżeli przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest stanowisko skarżącego, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, to powinien on w uzasadnieniu wniosku zamieścić wywód prawny wykazujący takie kwalifikowane naruszenie prawa. Przytoczone okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/2005, z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 2004/06, i z dnia 24 lutego 2006 r., IV CSK 8/06). Skarga kasacyjna pozwanego nie spełnia tych wymagań. Skarżący upatruje oczywistej zasadności wniesionej skargi kasacyjnej w zarzucanych Sądowi Apelacyjnemu naruszeniach art. 328 § 2 w związku z art. 378 § 1 k.p.c. oraz art. 83 § 1, art. 86 § 1, art. 58 § 1 i 2 oraz art. 65 k.c. Jednakże art. 328 § 2 k.p.c. tylko zupełnie wyjątkowo może stanowić podstawę skargi kasacyjnej - gdy braki w zakresie uzasadnienia uniemożliwiają kontrolę kasacyjną, a w sprawie taka sytuacja niewątpliwie nie występuje. Zarzuty zaś odnoszące się do przepisów prawa materialnego dotyczą ustaleń faktycznych i oceny dowodów dokonanych przez Sąd Apelacyjny, tymczasem, zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c., podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów; Sąd Najwyższy jest związany dokonanymi przez sądy *meriti* ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest też uzasadniony w zakresie, w jakim skarżący powołuje się na nieważność postępowania. Pozbawienie strony możliwości obrony swych praw (art. 379 pkt 5 k.p.c.) polega na tym, że strona na skutek wadliwości procesowych sądu lub strony przeciwnej nie brała i nie mogła brać udziału w całym postępowaniu lub jego istotnej części, a skutki tych wadliwości nie mogły być usunięte przed wydaniem orzeczenia kończącego postępowanie w danej instancji. Z taką sytuacją nie mamy do czynienia w niniejszej sprawie, gdyż zarówno pozwany, jak i jego pełnomocnik brali czynny udział w procesie.

Nie ma też podstaw do uznania, że w sprawie występują wskazane przez pozwanego istotne zagadnienia prawne. Istotnym zagadnieniem prawnym

w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05). Przedstawione przez skarżącego zagadnienia, dotyczące interesu prawnego jako przesłanki powództwa o ustalenie, nie spełniają tych wymagań.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 2 pkt 6 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800 ze zm.).

aw

jw